

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 marca 2022 r.

DIH-3.707.36.2022.IJ

DECYZJA DIH-III/45/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 20 stycznia 2021 r. (nr akt D/KA.NR.8361.131.2021), na mocy której przedsiębiorcom Monice Sucheckiej i Michałowi Sucheckiemu, wspólnikom spółki cywilnej: Kebe Meble s.c. w Kaliszu, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2) ww. ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów – **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 23 do 30 września 2021 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, dalej: „Wielkopolski WIIH”, „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie należącym do przedsiębiorców (...), dalej: „strona”, „strona postępowania”, „przedsiębiorcy”.

Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z 27 sierpnia 2021 poinformował spółkę, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) o zamiarze wszczęcia kontroli, której przedmiotem będzie kontrola:

- 1) legalności działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą,
- 2) przestrzegania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 6 września 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że strona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępniała na rynku sprzęt elektryczny. W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany

przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązкови wynikającemu z art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), dalej: „ustawa o zużytych sprzęcie elektrycznym”, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2) ww. ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Protokół kontroli został podpisany przez stronę w dniu 30 września 2021 r., do którego przedsiębiorca nie wniósł uwag.

W dniu 20 grudnia 2021 r. w oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) dalej: „Kpa”, Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Organ poinformował także przedsiębiorcę o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym prawie do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania wniosków dowodowych.

W dniu 20 stycznia 2022 r. Wielkopolski WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niewykonanie obowiązków określonych w art. 37 ust. 3 oraz art. 39 pkt 2) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Od decyzji, w imieniu stron odwołał się pełnomocnik w piśmie z 11 lutego 2022 r., wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu ewentualnie uchylenia decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Przedmiotowej decyzji zarzucono naruszenie:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na odmowie odstąpienia od wymierzenia kary, pomimo zaistnienia przesłanek obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez organ I instancji;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, iż naruszenie przez odwołujących się określonych ustawą obowiązków nie miało znikomej wagi;
- 3) art. 6 Kpa w związku z art. 189F § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niewłaściwe zastosowanie;

- 4) art. 7a § 1 Kpa w związku z art. 189f § 1 pkt 1 w części uzasadnienia dotyczącej wykładni art. 189f § 1 pkt 1 Kpa

Pismem z 4 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” bądź „organ drugiej instancji” poinformował przedsiębiorców (...) o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Wielkopolskiego WIIH z dnia 20 stycznia 2022 r. oraz o przysługującym stronom prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na stronie internetowej informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych

wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczanego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczanego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy). W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia – w czasie jednego postępowania – kilku naruszeń wyczerpujących znamiona przepisu określone w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, tj. nie wywiesiła w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 3 ww. ustawy.
- art. 39 pkt 2) o zużytym sprzęcie elektrycznym, tj. nie umieściła na stronie internetowej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu,

Powyższe spowodowało wymierzenie kary pieniężnej w oparciu o art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym

działania Wielkopolskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w piśmie odwoławczym wniosła o uchylenie decyzji w całości i poprzestanie na pouczeniu, ewentualnie uchylenie decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Decyzji tej zarzucono naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na odmowie odstąpienia od wymierzenia kary, pomimo zaistnienia przesłanek obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez organ I instancji oraz nie uwzględnienie znikomej wagi naruszenia, a także jego błędną wykładnię.

Strona zarzuciła także nierozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść strony oraz naruszenie zasady praworządności.

W uzasadnieniu odwołania wskazała, iż strona nie miała wiedzy co do ciężących na niej obowiązkach w związku z tym nie można przypisać jej winy, a co za tym idzie należy przyjąć, że waga naruszenia prawa była znikoma.

Odnosząc się do powyższych argumentów, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca jako dystrybutor ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Prezes UOKiK wskazuje, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone uchybienia zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 3 oraz art. 39 pkt 2) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który prowadzi oraz na stronie internetowej, za pomocą której sprzedaje produkty elektryczne na odległość – umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2) ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Jednocześnie, podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w czasie trwania kontroli. Wbrew twierdzeniom strony nieznanostwo przepisów prawa nie powoduje, że waga ich naruszenia staje się znikoma.

Dodać należy, iż strona została powiadomiona o planowanej kontroli oraz jej zakresie przedmiotowym i mogła się przez prawie miesiąc do niej przygotować.

Bezspornym jest, że strona dopuściła się naruszenia przepisów o zużytym sprzęcie i w konsekwencji została ukarana możliwie najniższą sankcją o charakterze pieniężnym. Analizując szczegółowo zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie, w szczególności protokół kontroli oraz uzasadnienie decyzji (w której organ uwzględnił wszystkie ustawowe przesłanki do wymierzenia kary), Prezes UOKiK stwierdził, że działania organu pierwszej instancji były prawidłowe. Nie ma zatem mowy o nierozstrzygnięciu wątpliwości na korzyść strony, ponieważ w tym postępowaniu one nie istnieją.

W trakcie postępowania Prezes UOKiK zbadał przesłanki do umorzenia postępowania dotyczącego nałożenia kary administracyjnej i stwierdził, że nie widzi podstaw do jej umorzenia. Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wielkopolskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył sankcję pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Strona była zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Z protokołu kontroli, do którego prawidłowo pouczone strona nie wniosła uwag, bezspornie wynika, że przedsiębiorca nie umieścił w widocznym miejscu w salonie sprzedaży informacji przewidzianych w art. 37 ust. 3 i art. 39 pkt 2) tej ustawy.

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do umorzenia tego postępowania.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 i 2 Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie wywiesiła w miejscu sprzedaży informacji o których mowa w art. 37 ust. 3 oraz w art. 39 pkt 2) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, czyli

naruszyła dwa obowiązki, pomimo, iż była zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma, gdyż wymagane informacje mają zapewnić konsumentom wiedzę o właściwym postępowaniu z odpadami elektrycznymi i elektronicznymi oraz umożliwić oddanie zużytego sprzętu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony środowiska. W trakcie kontroli strona uzupełniła brakujące informacje, a zatem druga część przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1) została spełniona. Jednakże, aby móc zastosować powyższy przepis przesłanki muszą wystąpić łącznie, co w tym przypadku nie nastąpiło.

Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 3 i w art. 39 pkt 2) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytych sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji. Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Wielkopolski WIIH miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa w niniejszej decyzji, orzekając jedną karę za stwierdzone nieprawidłowości. Należy nadmienić, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych i jest proporcjonalna wobec zaistniałych naruszeń.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Wielkopolskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcom (...) wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Wielkopolskiego WIIH z dnia 20 stycznia 2022 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/